

ZNOVA SEM JO ODKRIL

Arthur Rimbaud

Znova sem jo odkril,
večnost, tam se razgrinja:
morje, ki vzvalovi
in ki s soncem izginja.

Duša ti čuječa,
reci šepetajoč,
da hvališ ničevo noč
in goreči dan.

Človeških se priznanj
kdaj osvobodiš,
ničevih dejanj,
in potem zletiš.

Nič več upanja ni,
nič se ne poraja,
vedi in trpi do kraja,
kazen te ne zgreši.

Ker le ti izžarevaš
moč, o žametni žar,
dolžnost iz tebe odseva,
muke ni mi več mar.

Znova sem jo odkril,
večnost, tam se razgrinja:
morje, ki vzvalovi
in ki s soncem izginja.